דער ערשטער בּריוו צו די טעסאַלאָניקער

א פּאָולוס, און סילוואַנוס, און טימאָטעאוס, צו דער קהִילה פֿון
די טעסאַלאָניקער אין גאָט דעם פֿאָטער און דעם האַר ײֵשוּעַ
2 הַמָשִׁיחַ; חֶסֶד צו אײַך און שָׁלום. מיר דאַנקען תָּמיד גאָט פֿאַר
3 אײַך אַלע, בעת מיר דערמאָנען אײַך אין אונדזערע תּפִילות; און
אָן אויפֿהער געדענקען מיר פֿאַר גאָט, אונדזער פֿאָטער, אײַער
ווערק פֿון אֱמונה, און מִי פֿון ליבּע, און געדולדיקייט פֿון האָפֿנונג
4 אין אונדזער האַר ײֵשוּעַ הַמָשִׁיחַ. וואָרים מיר ווייסן, בּרידער
5 בּאַליבּט פֿון גאָט, אײַער אויסדערוויילטקייט, וויאַזוי אונדזערע
בשׂורה טובה איז צו אײַך געקומען ניט נאָר אין וואָרט אַליין,
נייערט אויך אין גבורה און אין דעם רוּחַ־הַקוֹדֶשׁ, און אין אַ
סך זיכערקייט; אַזוי ווי איר ווייסט וואָסערע מִין מענטשן מיר
6 האָבּן זיך אַרויסגעוויזן קעגן אײַך פֿון אײַערטוועגן. און איר זענט
געוואָרן נאָכמאַכער פֿון אונדז און פֿון דעם האַר, בעת איר האָט
מקַבּל געווען דאָס וואָרט אין אַ סך עִינוּיִים מיט פֿרייד פֿון דעם
7 רוּחַ־הַקוֹדֶשׁ, אַזוי, אַז איר זענט געוואָרן אַ בּײַשפּיל פֿאַר אַלע,
8 וואָס גלויבּן אין מאַקעדאָניע און אין אַכאַיאַ. וואָרים פֿון אײַך איז
געהערט געוואָרן דאָס וואָרט פֿון גאָט, ניט נאָר אין מאַקעדאָניע
און אַכאַיאַ, נייערט אין איטלעכן אָרט איז אַרויסגעגאַנגען אײַער
אֱמונה אין גאָט, אַזוי, אַז מיר האָבּן ניט נייטיק עפּעס דערפֿון
9 צו רעדן. וואָרים זיי אַליין דערציילן וועגן אונדז, וואָסער מִין
אַרײַנגאַנג מיר האָבּן געהאַט בּײַ אײַך, און וויאַזוי איר האָט אײַך
אַוועקגעקערט פֿון אָפּגעטער צו גאָט, צו דינען אַ לעבּעדיקן און
10 אֱמֶתן גאָט, און צו וואַרטן אויף זײַן זון פֿון הימל, וועמען ער האָט
מחַיֶה־מֵתים געווען, אויף ײֵשוּעַן, וואָס איז אונדז מַציל פֿון דעם
גרימצאָרן, וואָס וועט קומען.
ב וואָרים איר אַליין ווייסט, בּרידער, אַז אונדזער בּאַזוך בּײַ אײַך

איז

2 איז ניט געווען אומזיסט; הֱיות אָבער מיר האָבן פריער געליטן
און זענען פאַרשעמט געוואָרן אין פיליפּי, ווי איר ווייסט, האָבן
מיר זיך געשטאַרקט אין אונדזער גאָט אייך צו דַרשנען די
3 בשׂורה טובה פון גאָט אין אַ סך קאַמף. וואָרים אונדזער
קול־קורא קומט ניט פון טָעות, ניט פון טומאה, אויך ניט אין
4 רַמָאות, נייערט אַזוי ווי מיר זענען געפונען געוואָרן באַגלויבט
פון גאָט צו זיין אָנפאַרטרויט מיט דער בשׂורה טובה, אַזוי
רעדן מיר; ניט ווי געפעלן צו ווערן מענטשן, נייערט גאָט, וואָס
5 פּרואווט אונדזערע הערצער. וואָרים מיר האָבן קיינמאָל ניט
גענוצט חֲניפה־רייד, ווי איר ווייסט, אויך ניט קיין אויסרעד פון
6 קאַרגשאַפט (גאָט איז אַן עֵדות); אויך האָבן מיר ניט געזוכט
קיין כָּבוד פון מענטשן, ניט פון אייך און ניט פון אַנדערע,
הַגַם מיר האָבן געקענט פאָדערן אָנגעזעענקייט ווי שלִיחים פון
7 מָשיחַן. נייערט מיר זענען געווען צאַרט צווישן אייך, פּונקט ווי
8 אַ זייַגערין נערט אירע אייגענע קינדער; אַזוי האָט עס אונדז
געצויגן צו אייך, און מיר זענען גרייט געווען צו טיילן זיך מיט
אייך, ניט נאָר די בשׂורה טובה פון גאָט, נייערט אויך אונדזער
9 אייגן לעבן, מַחמת איר זענט אונדז געוואָרן זייער טייער. וואָרים
איר געדענקט, ברידער, אונדזער מִי און אָנשטרענגונג; טאָג
און נאַכט האָבן מיר געאַרבעט, כּדי מיר זאָלן קיינעם פון אייך
ניט פאַלן צו לאַסט, און האָבן פאַר אייך געדַרשנט די בשׂורה
10 טובה פון גאָט. איר זענט עֵדות, און אויך גאָט, ווי הייליק
און רעכטפאַרטיק און אומשולדיק מיר האָבן זיך פאַרהאַלטן
11 לגַבּי אייך, וואָס גלויבן; ווייל איר ווייסט וויאַזוי מיר האָבן אייך
מַזהיר געווען, און אייך דערמאוטיקט, ווי אַ פאָטער זיינע אייגענע
12 קינדער, און האָבן עֵדות געזאָגט, אַז איר זאָלט גיין ווערדיק
פאַר גאָט, וואָס באַרופט אייך צו זיין מַלכות און הערלעכקייט.
13 און צוליב דעם דאַנקען מיר תָּמיד גאָט, וואָס בעת איר האָט
דערהאַלטן דאָס וואָרט פון גאָט, וואָס איר האָט געהערט פון
אונדז, האָט איר עס מקַבּל געווען, ניט ווי דאָס וואָרט פון
מענטשן

מענטשן, נייערט ווי עס איז אין דעראֶמתן, דאָס וואָרט פֿון גאָט,
14 וועלכער ווירקט אויך אין אייך, וואָס גלויבן. וואָרים איר,
ברידער, זענט געוואָרן נאָכמאַכערס פֿון די קהילות פֿון גאָט
אין יֵשוּעַ הַמָשיחַ, וואָס זענען אין יהודה, וואָרים איר האָט דאָס
זעלבע געליטן פֿון אייערע אייגענע לאַנדסלייַט, ווי זיי פֿון די ייִדן,
15 וואָס האָבן געהרגעט סײַ דעם האַר יֵשוּעַ און די נביאים, און
האָבן אונדז אַרויסגעטריבן, און טוען ניט וואוילגעפֿעלן גאָט, און
16 זענען דערווידער אַלע מענטשן, ווייל זיי פֿאַרווערן אונדז צו רעדן
צו די גויים, אַז זיי זאָלן געראַטעוועט ווערן, כּדי תָּמיד ממַלא צו
זיין זייערע זינד; אָבער דער גרימצאָרן האָט זיי שוין דערגרייכט
17 גאָר אין גאַנצן. מיר אָבער, ברידער, נאָכדעם ווי מיר זענען אויף
אַ שעה באַרויבט געוואָרן פֿון אייער פּנים, אָבער ניט אין האַרצן,
18 האָבן שטאַרק חשק געהאַט צו זען אייער פּנים; דעריבער האָבן
מיר געוואָלט קומען צו אייך, טאַקע איך פּאָולוס, איינמאָל און
19 נאָכאַמאָל, און דער שָטן האָט אונדז געשטערט. וואָרים וואָס איז
אונדזער האָפֿענונג, אָדער פֿרייד, אָדער קרוין פֿון באַרימטקייט
פֿאַר אונדזער האַר יֵשוּעַ ביי זיין קומען? צי זענט איר עס דען
20 ניט? וואָרים איר זענט אונדזער כּבוד און פֿרייד.
ג דעריבער, בעת מיר האָבן עס מער ניט געקענט דערטראָגן,
2 זענען מיר נחת־רוחַ געווען צו פֿאַרבלייבן אַליין אין אַטען, און
האָבן געשיקט טימאָטעאוסן, אונדזער ברודער און גאָטס דינער
אין דער בשׂורה טובה פֿון מָשיחַן, אייך צו שטאַרקן און טרייסטן
3 פֿונוועגן אייער אֱמונה, אַז קיינער זאָל זיך ניט וואַקלען איבער די
דאָזיקע צָרות. וואָרים איר אַליין ווייסט, אַז צו דעם זענען מיר
4 באַשטימט געוואָרן. וואָרים בעת מיר זענען געווען מיט אייך,
האָבן מיר אייך פֿאָרויסגעזאָגט, אַז מיר וועלן ליידן צָרות, אַזוי ווי
5 עס איז געשען, און ווי איר ווייסט עס. צוליב דעם, בעת איך
האָב עס שוין מער ניט געקענט דערטראָגן, האָב איך געשיקט
זיך צו דערוויסן פֿונוועגן אייער אֱמונה, טאָמער האָט אייך דער
מנַסה דורך עפּעס געבראַכט צו אַ נסָיון, און אונדזער מִי איז

געווען

6 געווען אומזיסט. אָבער אַצינד, בעת טימאָטעאוס איז געקומען
פֿון אײַך צו אונדז, און האָט אונדז געבראַכט די גוטע בשׂורה
פֿון אײַער אֶמונה און ליבע, און אַז איר געדענקט אונדז תָּמיד
7 צום גוטן, און בענקט אונדז צו זען, אַזוי ווי מיר אויך אײַך, זענען
מיר דערפֿאַר, ברידער, איבער אײַך געטרייסט געוואָרן אין אַלע
8 אונדזערע צָרות און נויט, דורך אײַער אֶמונה; וואָרים איצט
9 לעבן מיר, טאָמער איר שטייט פֿעסט אין דעם האַר. וואָרים
וואָסער דאַנק קענען מיר אָפּגעבן גאָט פֿאַר אײַך, פֿאַר דער
גאַנצער פֿרייד, מיט וועלכער מיר פֿרייען זיך פֿון אײַערטוועגן
10 פֿאַר אונדזער גאָט? טאָג און נאַכט בעטן מיר זייער, אַז מיר זאָלן
זען אײַער פָּנים, און זאָלן דערגאַנצן דאָס, וואָס איז געמינערט
11 אין אײַער אֶמונה. און זאָל אונדזער גאָט און פֿאָטער אַליין,
12 און אונדזער האַר יֵשוּעַ, פֿירן אונדזער וועג צו אײַך. און זאָל
דער האַר אײַך מאַכן וואַקסן און מערן זיך אין ליבע איינער צום
13 אַנדערן, און צו אַלע מענטשן, אַזוי ווי אויך מיר טוען צו אײַך, כּדי
ער זאָל שטאַרקן אײַערע הערצער, אַז זיי זאָלן זײַן אָן אַ מום אין
הייליקייט פֿאַר אונדזער גאָט און פֿאָטער, בעת דעם קומען פֿון
אונדזער האַר יֵשוּעַ מיט אַלע זײַנע הייליקע.

ד צום סוף, ברידער, בעטן מיר אײַך און זענען אײַך מַזהיר אין דעם
האַר יֵשוּעַ, אַז אַזוי ווי איר האָט מקַבּל געווען פֿון אונדז וויאַזוי
איר דאַרפֿט זיך פֿירן און וואוילגעפֿעלן ווערן גאָט, און טאַקע
אַזוי ווי איר טוט דאָס, זאָלט איר עס טאָן אַלץ מער און מער.
2 וואָרים איר ווייסט וואָסער געבאָט מיר האָבן אײַך געגעבן דורך
3 דעם האַר יֵשוּעַ. וואָרים דאָס איז דער רָצון פֿון גאָט, אײַער
4 הייליקייט: אַז איר זאָלט זיך צוריקהאַלטן פֿון זנוּת; אַז יעדער
איינער פֿון אײַך זאָל וויסן וויאַזוי אַליין צו באַהערשן זײַן אייגענע
5 כֵּלי אין הייליקייט און כָּבוד; ניט אין דער גלוסטונג פֿון תַּאווה,
6 אַזוי ווי די גויים, וואָס קענען ניט גאָט. אַז קיינער זאָל ניט עוֹבר
זײַן און באַטריגן זײַן ברודער אין דעם עִנין; וואָרים גאָט איז
זיך נוֹקם אויף דעם אַלעם, אַזוי ווי מיר האָבן אײַך אויך פֿאָרויס

7 מַזהיר געווען און אויפגעוויזן. וואָרים גאָט האָט אונדז באַרופן
8 ניט צו טומאה, נייערט צו קדושה. דעריבער, דער וואָס טוט עס
פאַראַכטן, פאַראַכט ניט קיין מענטשן, נייערט גאָט, וואָס גיט
9 אייך זיין רוח־הַקוֹדֶש. און וואָס שַייך די ליבע פון די ברידער,
האָט איר ניט נייטיק, מע זאָל אייך שרייבן, וואָרים איר אַליין
זענט געלערנט געוואָרן פון גאָט, ליב צו האָבן איינער דעם
10 אַנדערן. וואָרים איר טוט עס אויך בנוגע אַלע ברידער, וואָס
זענען אין מאַקעדאָניע. מיר זענען אייך אָבער מַזהיר, ברידער, אַז
11 איר זאָלט טאָן מער און מער, און אַז איר זאָלט זיך לערנען צו
זיין רואיק, און טאָן דאָס אייַעריקע, און צו אַרבעטן מיט אייערע
12 הענט, אַזוי ווי מיר האָבן אייך געבאָטן, כּדי איר זאָלט אייך פירן
אָנשטענדיק קעגן די, וואָס זענען אין דרויסן, און איר זאָלט ניט
13 דאַרפן אָנקומען צו קיינעם ניט. און מיר ווילן פון אייך ניט
פאַרהוילן, ברידער, פונוועגן די, וואָס זענען אייַנגעשלאָפן, כּדי
איר זאָלט זיך ניט מצַער זיין, אַזוי ווי די איבעריקע, וואָס האָבן
14 ניט קיין האָפענונג. וואָרים אויב מיר גלויבן, אַז יֵשוּעַ איז
געשטאָרבן און איז ווידער אויפגעשטאַנען, אַזוי וועט אויך גאָט
ברענגען די, וואָס זענען אייַנגהעשלאָפן אין יֵשוּעַן, אינאיינעם
15 מיט אים. וואָרים דאָס זאָגן מיר אייך דורך דעם וואָרט פון גאָט,
אַז מיר, וואָס לעבן, און זענען איבערגעבליבן ביז אויף דעם
קומען פון דעם האַר, וועלן בשום־אופן זיך ניט קומען פריער
16 פון די, וואָס זענען אייַנגעשלאָפן. וואָרים דער האַר אַליין וועט
אַראָפּנידערן פון הימל מיט אַ שאַלן, מיט דעם קול פון דעם
שַר־הַמַלאָכים, און מיט דעם שופר פון גאָט; און די טויטע אין
17 מָשִיחַן וועלן קוֹדֶם אויפשטיין; דערנאָך וועלן מיר, וואָס לעבן,
וואָס זענען איבערגעבליבן אַרויפגעכאַפּט ווערן צוזאַמען מיט זיי
אין די וואָלקנס, צו באַגעגענען דעם האַר אין דער לופט; און אַזוי
18 וועלן מיר תָּמיד זיין מיט דעם האַר. דעריבער, טרייסט איינער
דעם אַנדערן מיט די דאָזיקע ווערטער.

ה און וואָס שַייך די צייטן און זמַנים, ברידער, האָט איר ניט נייטיק,

אז

2 אַז מע זאָל אײַך דאַרפֿן שרײַבן. ווײַל איר אַלײן ווײסט גאַנץ
גוט, אַז דער טאָג פֿון דעם האַר קומט אַזוי ווי אַ גנבֿ אין דער
3 נאַכט. בעת זיי זאָגן: שָלום וְשַלווה, דעמאָלט וועט קומען אויף
זיי פּלוצים אַ בראָך, ווי די ווייען פֿון אַ געווינערין; און זיי וועלן
4 בשום־אופֿן ניט אַנטרינען. איר אָבער, ברידער, זענט ניט אין
דער פֿינצטערניש, אַז יענער טאָג זאָל אײַך באַפֿאַלן ווי אַ גנבֿ;
5 ווײַל איר אַלע זענט קינדער פֿון ליכטיקייט, און קינדער פֿון
דעם טאָג; מיר זענען ניט פֿון דער נאַכט, אויך ניט פֿון דער
6 פֿינצטערניש. לאָמיר דעריבער ניט שלאָפֿן, ווי סע טוען די
7 איבעריקע, נייערט לאָמיר וואַכן און ניכטער זײַן. ווײַל די, וואָס
שלאָפֿן, שלאָפֿן אין דער נאַכט; און די, וואָס זענען שִיכּור, זענען
8 שִיכּור אין דער נאַכט. מיר אָבער, הֱיות מיר זענען פֿון דעם
טאָג, לאָמיר ניכטער זײַן, און אָנטאָן דעם פּאַנצער פֿון אֱמונה
9 און ליבע, און פֿאַר אַ קיווער, די האָפֿענונג פֿון ישועה. ווײַל
גאָט האָט אונדז ניט באַשטימט פֿאַר גרימצאָרן, נייערט פֿאַר
10 דער אַרבונג פֿון ישועה דורך אונדזער האַר יֵשוּעַ הַמָשִיחַ, וואָס
איז פֿאַר אונדז געשטאָרבן, כּדי, צי מיר וואַכן אָדער שלאָפֿן,
11 זאָלן מיר לעבן אינאײנעם מיט אים. בכֵּן, טרייסט אײנער
דעם אַנדערן, און בויט אויף אײנער דעם אַנדערן, אַזוי ווי איר
12 טוט אויך. מיר בעטן אײַך אָבער, ברידער, איר זאָלט האָבן
דרך־ארץ פֿאַר די, וואָס מִיען זיך צווישן אײַך, און שטייען איבער
13 אײַך אין דעם האַר, און וואָס זענען אײַך מַזהיר, און אַז איר זאָלט
פֿאַר זיי האָבן דֶרֶך־אֶרֶץ אין ליבע פֿונוועגן זייער ווערק. לעבט
14 בשָלום צווישן זיך. און מיר זענען אײַך מַזהיר, ברידער, וואָרנט
די אומאָרנטלעכע, דערמוטיקט די ווײיך־האַרציקע, שטיצט די
15 שוואַכע, זײַט געדולדיק קעגן אַלע. זעט אַז קײנער זאָל קײנעם
ניט פֿאַרגעלטן שלעכטס פֿאַר שלעכטס, נייערט זוכט תָמיד צו
16 טאָן גוטס אײנער דעם אַנדערן, און צו אַלע מענטשן. זײַט תָמיד
17, 18 פֿריילעך, זײַט מִתפּלל אָן אויפֿהער; דאַנקט דעם אייבערשטן
פֿאַר אַלצדינג; ווײַל דאָס איז דער רָצון פֿון גאָט פֿאַר אײַך
אין

19, 20 אין יֵשוּעַ הַמָשִיחַ. לעשט ניט דעם גייסט; זייט ניט מבַזה דאָס
21 נבִיאות זאָגן; פּרוּאווט אויס אַלצדינג, האַלט פעסט דאָס, וואָס
22, 23 איז גוּט; דערווײַטערט אייך פוּן יעדער פאָרם פוּן שלעכטס. אוּן
דער גאָט פוּן שָלום אַליין זאָל אייך הייליקן בּשלֵימוּת; אוּן זאָל
אייער גייסט אוּן נשָמה אוּן גוּף זיין אין גאַנצן אָפּגעהיט אָן אַ מוּם
24 בּיי דעם קוּמען פוּן אוּנדזער האַר יֵשוּעַ הַמָשִיחַ. געטריי איז דער,
25 וואָס האָט אייך בּאַרוּפן, אוּן וואָס וועט עס אויך טאָן. בּרידער,
26 זייט מִתפַּלֵל פאַר אוּנדז. גריסט אַלע בּרידער מיט אַ הייליקן
27 קוּש. איך בּאַשווער אייך בּיי דעם האַר, אַז דער דאָזיקער בּריוו
28 זאָל געלייענט ווערן פאַר אַלע בּרידער. דער חֶסֶד פוּן אוּנדזער
האַר יֵשוּעַ הַמָשִיחַ זאָל זיין מיט אייך.